

Ευχή εις την Υπεράγιαν Θεοτόκον

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά

Παρθένε Δέσποινα Θεοτόκε, η τόν Θεόν Λόγον κατά σάρκα γεννήσασα, οίδα μένοίδα, ότι ουκ έστιν ευπρεπές, ουδέ άξιον εμέ τόν ούτω πανάσωτον, εικονακαθοράν σου τής αγνής, σου τής αιπαρθένου, σου τής σώμα και ψυχήν εχούσηςκαθαρά και αμόλυντα, οφθαλμοίς μεμολυσμένοις οράν και χείλεσιν ακαθάρτοιςκαί βεβήλοις περιπτύσσεσθαι η παρακαλείν. Δίκαιον γάρ εστιν εμέ τόν άσωτονμισείσθαι και στυγείσθαι υπό τής σής καθαρότητας. Πλήν επειδή περ γέγονεν οθεός, όν εγέννησας, άνθρωπος, όπως καλέση τούς αμαρτωλούς εις

μετάνοιαν, θαρρών καγώ προσέρχομαί σοι, μετά δακρύων δεόμενος.

Δέξαι μου τήν παρούσαν τών πολλών και χαλεπών πταισμάτων εξαγόρευσιν
καίπροσάγαγε τω μονογενεί σου Υιώ και Θεώ, ικετηρίαν ποιούσα, όπως
γένηταιίλεως τη αθλία μου και ταλαιπώρω ψυχή.

Δια γάρ το πλήθος τών ανομιών μου κωλύομαι πρόσ αυτόν ατενίσαι και
αιτήσαισυγχώρησιν• δια τούτο σε προβάλλομαι πρέσβυν και μεσίτην.

Ότι πολλών απολαύσας και μεγάλων δωρεών παρά του πλαστουργήσαντός μεΘεού,
αμνήμων τε πασών φανείς ο άθλιος και αχάριστος, εικότως παρασυνεβλήθην τοίς
κτήνεσι τοίς ανοήτοις και ωμοιώθην αυτοίς• πτωχεύων ταίςαρεταίς, πλουτών
τοίς πάθεσι, αισχύνης πεπληρωμένος, παρρησίας θείαςεστερημένος,

κατακεκριμένος υπό Θεού,

θρηνούμενος υπό Αγγέλων,

γελώμενος υπό δαιμόνων και μισούμενος παρά ανθρώπων,

ελεγχόμενος υπο του συνειδότος, υπό τών πονηρών μου καταισχυνόμενος έργών•

και προ θανάτου νεκρός υπάρχων και

προ τής κρίσεως αυτοκατάκριτος ών και προ τής ατελευτήτου
κολάσεωςαυτοτιμώρητος τυγχάνων υπό τής απογνώσεως.

Δι ό δη εις τήν σήν και μόνην καταφεύγω αντίληψιν, Δέσποινα Θεοτόκε,

ο τών μυρίων ταλάντων οφειλέτης,

ο ασώτως μετά πορνών τήν πατρικήν δαπανήσας ουσίαν,

ο πορνεύσας υπέρ τήν πόρνην,

ο παρανομήσας υπέρ τόν Μανασσήν,

ο υπέρ τόν πλούσιον άσπλαγχνος γεγονώς,

ο λαίμαργος δούλος,

το τών πονηρών λογισμών δοχείον,

ο τών αισχρών και ρυπαρών λόγων θησαυροφύλαξ,

ο πάσης αγαθής εργασίας αλλότριος.

Ελέησόν μου τήν ταπείνωσιν, οικτίρησόν μου τήν ασθένειαν• μεγάλην έχεις
τήνπαρρησίαν πρόσ τόν εκ σου τεχθέντα• ουδείς δύναται, ως συ, Μήτερ Θεού.

Πάνταγάρ ισχύεις, ως πάντων υπερέχουσα τών κτισμάτων και ουδέν σοι αδύνατον,
εάνθελήσης μόνον. Μη ούν παρίδης μου τα δάκρυα, μη βδελύξη μου τόν

στεναγμόν,μη απώση μου τόν εκ καρδίας πόνον, μη καταισχύνης μου τήν εις σε
προσδοκίαν•αλλά, ταίς μητρικαίς σου δεήσεσι, τήν του αγαθού Υιού σου και Θεού

αβίαστονβιασαμένη ευσπλαγχνίαν, αξίωσόν με τόν ταλαίπωρον και ανάξιον δούλόν
σου,το πρώτον και αρχαίόν μου απολαβείν κάλλος και τήν τών παθών

αποθέσθαιαμορφίαν, ελευθερωθήναι από τής αμαρτίας, δουλωθήναι δε τη
δικαιοσύνη,εκδύσασθαι τόν μiasμόν τής σαρκικής ηδονής, και ενδύσασθαι τόν

αγιασμόν τήςψυχικής καθαρότητος, νεκρωθήναι τω κόσμω και ζήσαι τη αρετή.

Οδοιπορούντί μοι, συνόδευσον•
εν θαλάσση πλέοντι, σύμπλευσον•
αγρυπνούντά με, ενίσχυσον•
θλιβόμενον, παραμύθησον•
ολιγοψυχούντα, παρακάλεσον•
ασθενούνι, ίασίν μοι δώρησαι•
αδικούμενον, ρύσαί με•
συκοφαντούμενον, αθώωσον•
εις θάνατον κινδυνεύοντα, συντόμως προφθάσασα λύτρωσαι•
τοίς αοράτοις εχθροίς καθ' ἐκάστην φοβερόν δείξόν με, ίνα γνώσι πάντες οιαδίκως
τυραννούντες, τίνοσ δούλοσ υπάρχω.
Ναι, υπεράγαθε Δέσποινα Θεοτόκε, επάκουσον τήσ οικτράσ μου δεήσεωσ και
μήκαταισχύνησ με από τήσ προσδοκίασ μου, η μετά Θεόν ελπίσ πάντων
τώνπεράτων τήσ γησ.
Τόν βρασμόν τήσ σαρκόσ μου κατάσβεσον,
τόν εν τη ψυχή μου αγριώτατον κλύδωνα κατεύνασον,
τόν πικρόν θυμόν καταπράϋνον,
τόν τύφον και τήν αλαζονίαν τήσ ματαίασ οιήσεωσ εκ του νοόσ μου αφάνισον,
τάσ νυκτερινάσ φαντασίασ τών πονηρών πνευμάτων και τάσ μεθημερινάσ
τώνακαθάρτων εννοιών προσβολάσ, εκ τήσ καρδίασ μου μείωσον•
παίδευσόν μου τήν γλώσσαν λαλείν τα συμφέροντα,
δίδαξόν μου τούσ οφθαλμούσ βλέπειν ορθώσ τήσ αρετήσ τήν ευθύτητα•
τούσ πόδασ μου τρέχειν ανυποσκελίστωσ ποίησον τήν μακαρίαν οδόν τών τούΘεού
εντολών•
τάσ χείράσ μου αγιασθήναι παρασκεύασον, ίνα αξίωσ αίρω αυτάσ πρόσ τόνύψιστον•
κάθαρόν μου το στόμα, ίνα μετά παρρησίασ επικαλήται Πατέρα, τόν φοβερόνΘεόν
και Πανάγιον•
άνοιξόν μου τα ώτα, ίνα ακούω αισθητώσ και νοητώσ τα υπέρ μέλι και
κηρίονγλυκύτερα τών αγίων Γραφών λόγια και βιώ κατ αύτά, υπό σου
κραταιούμενοσ.
Δόσ μοι καιρόν μετανοίασ, λογισμόν επιστροφής, αιφνιδίου θανάτου
μεελευθέρωσον, κατακεκριμένον υπό του συνειδότοσ με απάλλαξον. Και
τελευταίονπαράστηθί μοι εν τω χωρισμώ τήσ ψυχής από του αθλίου μου σώματοσ,
τήναφόρητον εκείνην ελαφρύνουσα βίαν, τόν ανέκφραστον κουφίζουσα πόνον,
τήναπαραμύθητον παρηγορούσα στενοχωρίαν, τήσ σκοτεινήσ με τών
δαιμόνωνλυτρουμένη μορφής• του πικροτάτου λογοθεσίου τών τελωνών του
αέροσ και τώναρχόντων του σκότουσ εξαίρουσα και τα χειρόγραφα τών πολλών
μου αμαρτιώνδιαρρήσσουσα, τω Θεώ με οικείωσον και τήσ εκ δεξιών αυτού
μακαρίασ στάσεωσεν τω φοβερώ κριτηρίω καταξίωσον και τών αιωνίων και

ακηράτων αγαθώνκληρονόμον με ποιήσον. Ταύτην σοι προσάγω τήν εξομολόγησιν, Δέσποινά μου Θεοτόκε, το φώς τών εσκοτισμένων μου οφθαλμών, η παραμυθία τής εμής ψυχής, η μετά Θεόν ελπίς μου και προστασία, ήν ευμενώς πρόσδεξαι και καθάρινόν με από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος και αξίωσόν με εν τω παρόντι αιώνια κατακρίτως μετασχείν του παναγίου και αχράντου σώματος και αίματος τού Υιού και Θεού σου• εν δε τω μέλλοντι, του γλυκυτάτου και ουρανίου δείπνου τής τρυφής του Παραδείσου ένθα πάντων εστίν ευφραινομένων η κατοικία. Τούτωνδέ τυχών τών αγαθών ο ανάξιος, δοξάσω εις τούς αιώνας τών αιώνων τό πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομα του Υιού και Θεού σου, του δεχομένου πάντας τούς εξ όλης μετανοούντας ψυχής, δια σε τήν γενομένην πάντων τών αμαρτωλών μεσίτριαν και εγγυήτριαν. Δια γάρ σου, Πανύμνητε και υπεράγαθε Δέσποινα, περισώζεται πάσα βροτεία φύσις, αινούσα και ευλογούσα Πατέρα και Υιόν και Άγιον Πνεύμα, τήν Παναγίαν Τριάδα και Ομοούσιον, πάντοτε, νύν και αεί και εις τούς αιώνας τών αιώνων. Αμήν.

«Υπεραγία Θεοτόκε σώσόν με»

Πηγή: hristospanagia3.blogspot.gr